

Sygn. akt *XVII AmE 175/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***Spółki Akcyjnej w C.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 27 października 2016 roku Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w C. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 175/16*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 27 października 2016 r. Nr (...) na podstawie art. 168 pkt 11 i art. 169 ust. 1 pkt 1 oraz art. 170 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 9 ust. 1 pkt 5 i pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478 z późn. zm.) oraz art. 104 k.p.a w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) S.A. w C. (powód) w związku z nieprzedłożeniem Prezesowi URE w terminie 30 dni od zakończenia I kwartału 2016 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje określone w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii, co stanowiło naruszenie obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy orzekł, że przedsiębiorca – (...) S.A. w C. naruszył art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii w ten sposób, że nie przedłożył Prezesowi URE w terminie 30 dni od dnia zakończenia I (pierwszego) kwartału 2016 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii, za I (pierwszy) kwartał 2016 r. – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji za opisane wyżej działania Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.

Od powyższej decyzji powód wniósł odwołanie.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art.174 ust.2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie odstąpienia od wymierzenia kary pomimo, że zakres naruszeń powodowej spółki jest znikomy, a spółka zaprzestała naruszania prawa, składając sprawozdanie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy, za I kwartał 2016 r. oraz za 2015 r., przez co spółka wypełniła niezwłocznie obowiązek sprawozdawczy za cały okres, w jakim prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji odnawialnego źródła energii, tym bardziej, że powodowa spółka wytwarza energię elektryczną wyłącznie w celu jej zużycia na potrzeby własne, natomiast nie sprzedaje i nie obraca energią elektryczną, przez co ze względu na skalę inwestycji, a także niedawno wprowadzone w życie przepisy ustawy i jednorazowy brak złożenia sprawozdania w terminie, zaniechanie powodowej spółki należało uznać za znikome;
2. naruszenie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne poprzez jego zastosowanie i powołanie linii orzeczniczej Sądu Najwyższego wypracowanej na podstawie treści ww. przepisu w uzasadnieniu decyzji, podczas gdy ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w oparciu o którą procedował Prezes URE, posiada samodzielne, odrębne regulacje w zakresie nakładania kary pieniężnej (art. 168 – 177 ustawy), do których nie należy stosować regulacji ustawy Prawo energetyczne.

Na podstawie przedstawionych zarzutów powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji w pkt II w części dotyczącej wysokości nałożonej kary pieniężnej przez jej uchylenie.

Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego Prezesa URE na rzecz powoda kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wniósł także o przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych przez Prezesa URE w postępowaniu administracyjnym w sprawie wymierzenia powodowi kary pieniężnej - na okoliczność prawidłowości zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 24 września 2018 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Wniósł o oddalenie odwołania oraz o przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych przez Prezesa URE w postępowaniu administracyjnym w sprawie wymierzenia powodowi kary pieniężnej na okoliczność twierdzeń zawartych w zaskarżonej decyzji. Wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. w C. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji odnawialnego źródła energii tj. w elektrowni fotowoltaicznej o mocy 0,041 MW. W związku z tym w dniu 23 czerwca 2015 r. powód został wpisany przez Prezesa URE do rejestru wytwórców energii w małej instalacji (k 1 akt administracyjnych).

Pismem z dnia 15 lipca 2016 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił wytwórcę o wszczęciu postępowania w związku z ujawnieniem nieprawidłowości związanych z niezłożeniem sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, zgodnie ze wzorcem sprawozdania kwartalnego określonego

w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dn. 28 kwietnia 2015 r., w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego wytwórcy energii w małej instalacji (Dz.U. z 2015 r. poz. 595) .

(pismo znak: (...), k.3 akt admin.).

Wytwórca na żądanie Prezesa URE dnia 19.07.2016 r. przedłożył sprawozdanie o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, wykazując w nim że wytworzył energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji o mocy 1,924 MWh w okresie sprawozdawczym za pierwszy kwartał 2016 r.

(pismo k. 6-7 akt admin.)

Zawiadomieniem z dnia 20 września 2016 r Prezes URE w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a powiadomił wytwórcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień - z prawa tego wytwórca skorzystał, uwag nie zgłosił.

(k. 19 akt administracyjnych.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy OZE, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji obowiązany jest bez wezwania przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy OZE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału. Obowiązek ten podlega sankcji z art. 168 pkt 11 ustawy OZE , zgodnie z którą „ karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje nieprawdziwe informacje” . Dla nałożenia sankcji istotne jest zatem jedynie istnienie obowiązku prawnego zabezpieczonego sankcją oraz stwierdzenie jego naruszenia przez zobowiązany podmiot.

W okolicznościach niniejszej sprawy wytwórca nie kwestionował faktu otrzymania kierowanego przez organ zawiadomienia z dnia 15 lipca 2016 r. (k. 3 akt admin), jak również nie kwestionował faktu, że obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 9 ust 7 ustawy OZE, zrealizował w dniu 19 lipca 2016 r. tj. po upływie terminu 30 dni którego bieg rozpoczyna się od dnia zakończenia pierwszego kwartału tj. 31 marca 2016 roku, a kończy bieg 30 kwietnia 2016 roku, w czasie gdy organ wszczął już postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku przedłożenia sprawozdania kwartalnego. Odpowiedzialność z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ustawy OZE podobnie jak ustawy prawo energetyczne, ma charakter obiektywny tj. nie wymaga wykazania winy umyślnej lub nieumyślnej karanego podmiotu (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2008 r. III SK 6/08 i powołane tam orzecznictwo). Dla stwierdzenia naruszenia przez wytwórcę ciężącego na nim obowiązku wystarczające jest ustalenie, że dany podmiot zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem.

Obiektywny charakter odpowiedzialności deliktowej określonej w art. 168 pkt 11, został zliberalizowany przez normę z art. 174 ust. 2 ustawy OZE, tj przyznanie organowi regulacyjnemu uprawnienia do odstąpienia od wymierzenia kary , gdy wytwórca zachował się sprzecznie z normą ustawy OZE, lecz zmienił swoje zachowanie (zrealizował obowiązek), zanim organ regulacyjny powziął wiadomość i o ile zakres naruszenia był znikomy. Z tego, dobrodziejstwa wytwórca nie może skorzystać, ponieważ zrealizowanie obowiązku, z przekroczeniem terminu ustawowego, nie było następstwem jego aktu dobrowolnego, lecz nastąpiło po wezwaniu organu, co było bezsporne.

Należy przy tym wskazać, że przesłanki określone w art. 174 ust. 2 ustawy OZE, muszą być spełnione łącznie, aby można było odstąpić od wymierzenia danemu przedsiębiorcy kary pieniężnej. Taka sytuacja, jak wyżej wskazano, w

przedmiotowej sytuacji nie występuje, gdyż sprawozdanie zostało złożone przez powoda po powzięciu przez organ wiadomości o naruszeniu obowiązujących przepisów.

Zupełnie bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 56 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, poprzez oparcie się w uzasadnieniu na orzeczeniach Sądu Najwyższego dotyczących innego stanu faktycznego i prawnego. Decyzja zawiera samoistne uzasadnienie stanu faktycznego i prawnego, a odwołanie się do poglądów doktryny nie może stanowić o nieprawidłowości wydanego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że zrealizowany został stan faktyczny odpowiadający hipotezie art. 168 pkt 11 OZE stanowiącej, że karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje nieprawdziwe informacje. Wykazanie tego faktu bezwzględnie uprawniało Prezesa URE do zastosowania wymiaru kary zgodnie z art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy OZE w wysokości 10.000 zł

W rezultacie powyższych rozważań, Sąd ocenił odwołanie powoda za niezasadne i oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanego zwrot poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia swoich praw, na które składają się koszty zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski